

62

शि. प्र. मंडळी, पुणे ९.

मीमांसा विद्यालय

❧ ग्रंथालय ❧

ग्रंथ नाव श्रुत बोध

(छंद शास्त्र)

लेखक [लिखित पत्रे ४]

पु १५:३९

9000

शुद्धबोध

पत्रे ५

१००७

२७३

श्रीगणेशायनमः॥ अथ ऋतबोधप्रारंभः॥ छंदसांलक्षणं येन ऋतमात्रेण बुध्यते॥ नम
हं कथयिष्यामि ऋतबोधमविस्तरं॥ ३॥ संयुक्ताद्यं दीर्घं सानुस्वारं विसर्गसंमिश्रं॥ विल्ले
यमक्षरं गुरुपादांतसंबिकल्पेन॥ २॥ यस्याः पादे प्रथमे द्वादशमात्रास्तथा तृतीयेषु॥
अष्टादशद्वितीये चतुर्थके पंचदशसार्था॥ ३॥ आर्या पूर्वार्धे समं यदि द्वितीयमपि मत्तहं
सगते॥ छंदो विदस्तदानीं गीतिं नाम मृत्याणि भाषंते॥ ४॥ आर्योत्तरार्धे तुल्यं पूर्वार्धे
मपि प्रयुक्तं चेत्॥ कामिनीतामुपगीतिं प्रकाशयंते महाकवयः॥ ५॥ आद्यचतुर्थं पंचम
कंचेत्पञ्चगुरुः स्यात्साक्षरपंडितः॥ ६॥ सलुषु चतुष्कं भवति गुरुद्वौ॥ घनकुचयुग्मेश

शिवदनासौ ॥७॥ तुयंपंचमकंचेत्यत्रस्याल्लघुबाले ॥ विद्वद्भिर्मृगनेत्रे प्रोक्तासामदले
खा ॥८॥ श्लोकेषु गुरुक्षेत्रेयं सर्वत्रलघुपंचमं ॥ द्विचतुःपादयोर्ह्रस्वसप्तमं दीर्घमन्य
योः ॥९॥ पंचमं लघुसर्वत्रसप्तमं द्विचतुर्थयोः ॥ तृतीये प्रथमे दीर्घमेतच्छ्लोकस्य
लक्षणं ॥३०॥ आदिगतं तुयंगतं पंचमकंचां त्यगतं ॥ स्याद्गुरुचेन्माणवकृत्कृत
मुक्तं कविभिः ॥३३॥ द्वितुयंपष्टमष्टमंगुरुप्रयोजितं यदा ॥ तदानिवेदयेति तां बु
धानगस्वरूपिणीं ॥३२॥ सर्वेषु वर्णादीर्घा यस्यां विश्रामः स्याद्देवैर्देवैः ॥ विद्वद्देवैर्व
णावाणि व्याख्यातासाविद्युन्माला ॥३३॥ तन्विगुरुस्यादाद्यचतुर्थं पंचमषष्ठोपां

श्रु०

२

त्यमथांसं ॥ इन्द्रियबाणेयत्रविरामः साकथितेयंचंपकमाला ॥ ३५ ॥ चंपकमाला
यत्रभवेदंत्यविहीनाप्रेमनिधे ॥ लंडसिदक्षायेकवयस्तन्मणिर्बध्नंतेब्रुवते ॥ ३५ ॥
आद्यसमुद्रंवाणरसंदीर्घमनिंघेचांत्यभवं ॥ मार्गणवेदेयत्रयस्तिस्तन्मणिबंधं
तत्कथितं ॥ ३६ ॥ चत्वारः प्राक्सुतनुगुरवःस्युर्दशैकादशोचेन्मुग्धेवणोतिदनु
कुमुदमोदिनिद्वादशांल्यौ ॥ तद्द्वौल्यौयुगरसहयेयत्रकातेविरामोमंदांक्रांतां
प्रवरकवयस्तन्वितांसंगिरंते ॥ ३६ ॥ मंदांक्रांतांत्ययतिरहितासांलंकारेयदि
भवति सा ॥ तद्द्विद्विर्ध्रुवमभिहिताज्ञेयाहंसीकमलवदने ॥ ३७ ॥ ह्रस्वोव

णेजायतेयत्रषष्ठः कंबुयीचेतद्देवाष्टमांत्यः॥ विश्रामः स्यात्तन्निवेदे स्तरं
गेस्तां भाषंते शालिनीं छादसीयाः॥ १८॥ आद्यचतुर्थमहीननितं बेसप्तम
कंदशमंचतथांत्यं॥ यत्रगुरुप्रकटं स्मरसारे तत्कथितं ननुदोधकवृत्तं॥ १९
॥ यत्रत्रिषट्सप्तममक्षरं स्यात्तद्वस्वसुजंघेनवमंचतद्दत्॥ गत्याविलक्षी
कृतहंसकांतेतामिंदवज्रां ब्रुवते कवींदाः॥ २०॥ यदींद्रवज्राचरणेषु पूर्वै
भवंति वर्णलिघवः सुवर्णैः॥ अमंदमाद्यन्मदनेतदानीमुपेंद्रवज्राकथिता
कविंदैः॥ २१॥ यत्रद्वयोरप्यनयोस्तु पादौ भवंतिसीमंतिनिचंद्रकांते॥

श्रु०

२

विद्वद्भिराद्यैः परिकीर्तितासा प्रयुज्यतामित्युपजातिरेषा ॥ २२ ॥ यत्र द्वयोरप्य
नयोस्तु पादा भवंति मघाः प्रथमेथवांत्याः ॥ विपर्ययेणाथ विद्यो जितास्युः प्र
कीर्तितास्ता उपजातयो वा ॥ २३ ॥ इति विशेषतः ॥ आख्यानकी स्यात्प्रक
टीकृताथेय इन्द्रवज्राचरणः पुरः स्यात् ॥ उपेंद्रवज्राचरणाल्लयोन्ये मनी
षिणोक्ता विपरीतपूर्वा ॥ २४ ॥ ओपेंद्रवज्रश्चरणार्धयौस्तौ तदन्यथा स्ते
विपरीतपूर्वा ॥ इति विशेषः ॥ आघमक्षरमतस्तृतीयकंसप्तमंचनवमं
तथांतिमं ॥ दीर्घमिंदुमुखियत्र जायते तां वदंति ऋवयोरथोद्धतां ॥ २४ ॥

अक्षरं हि नवमं दशमं चैव स्याद्भवति यत्र विनीते ॥ एणचारुनयने य
दिसेवः स्वागतेति कथिता कविभिः सा ॥ २५ ॥ इत्थं वर्णस्योत्सव
मो यत्र बाले तद्वद्विंशत्यस्त एकादशाद्यः ॥ वाणे विश्रामो नंतरं चै
तुरंगेनाम्नानिर्दिष्टा सुभ्रुसावेश्वदेवी ॥ २६ ॥ सतृतीयकषुष्ठमनंत
रतो नवमं विरतिप्रभवं गुरुचेतु ॥ घनपीनपयोधरभारततेननुतो
टकरत्तमिदं कथितं ॥ २७ ॥ यदाद्ये चतुर्थं ततः सप्तमं स्यात्तथैवाक्षरं ह
स्वमेकादशाद्यं ॥ शरच्चंद्रविदेषिवल्कारविंदेतुत्तं कवीं देभुजंगप्र

श्रु०

३

प्रयातं ॥ २८ ॥ अयि ह्रशो दरियत्रचतुर्थकंगुरुचसप्तमकंदशमंतथा ॥ विर
तिजंचतथैवविचक्षणेर्दुतविलंबितमित्युपादिश्यते ॥ २९ ॥ प्रथमाक्षर
माघतृतीययोर्दुतविलंबितकस्यचपादयोः ॥ सखियत्रगतं कमलेक्षणे
भवतिसुंदरिसाहरिणील्लुता ॥ ३० ॥ उपेन्द्रव्याचरणेषुयंतिमाउपोत्य
वर्णालघवश्रुतेरुताः ॥ मदोल्लसद्भूजितकामकामुकेब्रुवंतिवंश
सुमिदंकुपीश्वराः ॥ ३१ ॥ यस्यामशोकांकुरपाणिपल्लवेवंशसुपा
दागुरुपूर्ववर्णकाः ॥ तारुण्यहेत्वारतिरंगलालसेतामिंदुवंशीकवयः

४

प्रचक्षते ॥ ३२ ॥ यस्याः प्रिये प्रथमजमक्षरद्वयंतुर्यंतथा गुरुनवमंदशांल्यकं ॥ सांल्यं
भवेद्यतिरपिचेद्युगग्रहेः सालक्षितात्वमृतलतप्रभावती ॥ ३३ ॥ आद्यंचेन्नित
यमथाष्टमंनवांल्यं युग्मंचेत् गुरुविरतेसु भाषिते स्यात् ॥ विश्रामो भवति गजे
शवक्रवणेर्विज्ञेयाननुसुतनुप्रहर्षिणीसा ॥ ३४ ॥ महेशनेत्रदिम्भिरिति वि
शेषः ॥ आद्यं द्वितीयमपिचेद्गुरुयच्चतुर्थं यत्राष्टमां च दशमां ल्यं मुपां ल्यं मं ल्यं ॥
क्रामांकुशांकुशितमत्तगजेद्रुक्तांसे कांतेवसंततिलकां किल तां वदंति ॥ ३५ ॥
प्रथममगुरुषट्कं विद्यते यत्र कांते देते नु च दशमंचेदक्षरं द्वादशांल्यं ॥ करिभि

श्रु०

४

रथतुरंगैर्यत्र कांते विराम सुकविजन मनोज्ञामालिनीसाप्रदिष्टा ॥३६॥ सुमुखिलघ
वः पंचप्राच्यास्ततो दशमांति मस्तदनु ललिता कापेयत्रिपङ्क्ति चतुर्दशो ॥ प्रभवति
लघुयत्रो पांत्यस्फुरत्करकं कणे यतिरपिरसैर्वेदै रभ्वे स्म ता हरिणीति सा ॥३७॥ ॥
यदि प्राच्योद्गस्यः कलितकमलेषु कपरेततो वर्णाः पंचप्रकृति कुसुमांगिप्रगदि
ताः ॥ त्रयो न्ये सो पांत्याः सुतनुर्जनुभोग सुभगे रसेरिशैर्यस्यां भवति विरतिः सा
शिखरिणी ॥३८॥ द्वितीयमलिकुंतले यदि षड्दशं दशं चतुर्दशं मथप्रिये
गुरुगभीरनाभिरुदे ॥ सपंचदशमां त्यगंतदनु यत्र कांते यतिः कपर्णं दुफण

॥५॥

मृकुले भवति सुभ्रु पश्चात्तिसा ॥ ३९ ॥ चत्वारः प्राक् सुतनु गुरवः स्युर्दशैकादशो चै ॥ श्री० गो०
 मुग्धे वणोत्तरनु कुमुदा मोदि निहाद शाल्यो ॥ तद्दशाल्यो युगरस ह्येयत्रिंशोते वि
 रामो मंदाक्रांतां प्रवरकवयस्तन्वितां संगिरंते ॥ ४० ॥ आद्याश्चेदुरवस्त्रयः प्रिय
 तमेषु स तथा चाष्टमः संत्येकादशतस्त्रयः प्रियरते चाष्टदशाद्योततः ॥ मातं
 डैर्मुनिभिश्च यत्र विरतिः पूर्णैर्दुविंशाननेतद्दत्तं प्रवदंति काव्यरसिकाः शार्ङ्ग
 विक्रांतं ॥ ४१ ॥ चत्वारो यत्र वर्णा प्रथममलघवः षष्ठकसप्तमोपिद्वौ तद्दशौ त
 शाद्यो मृगमदमुदितेषोडशाल्यो तथा ल्यो ॥ रंभास्तं भोरुक्रांते मुनिमुनिमुनिभि
 र्दृश्यते चेद्दिरामो बाले वंद्यैः कवींद्रैः सुतनुनिगदितास्त्रग्धरेति प्रसिद्धा ॥ ४२ ॥ श्री० स० तः

५